Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Central), judecător Veaceslav Nicula
Dosarul nr. 2ri-200/25 (2-21082366-02-2ri-02052025)

D E C I Z I E

27 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de Agenția de Dezvoltare Regională Centru,

în cauza de insolvabilitate intentată față de ”ECOTEHLIDER” S.R.L.,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 6 iunie 2024, prin care s-a respins cererea Agenției de Dezvoltare Regională Centru privind repunerea în termenul de înaintare a cererii de admitere și validare a creanțelor,-

a c o n s t a t a t:

Poziția instanței de fond:

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul Central) se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată față de ”ECOTEHLIDER” S.R.L.

La 18 mai 2022 Agenția de Dezvoltare Regională Centru a solicitat repunerea în termenul de înaintare a cererii de admitere și validare a creanțelor și validarea creanței în valoare de 4 737 409, 90 lei față de patrimonial debitorului ”ECOTEHLIDER” S.R.L., formată ca urmare a neexecutării, în perioada 2017 – 2022, a obligațiilor contractuale de către debitor, în baza contractului nr. 18/6 din 17 iulie 2017, reziliat la 19 aprilie 2022, motivând că nu a fost înștiințată în termen despre posibilitatea depunerii cererii de validare a creanței.

În plus, relațiile contractuale între debitor și Agenție continuau, astfel încât la momentul intentării procesului de insolvabilitate nu erau stabilite creanțe certe, lichide și exigibile.

În acest sens, a menționat: - procesul-verbal de recepție a lucrărilor efectuate nr. 26 din 15 februarie 2022, cu anexa listei neconformităților indicate în procesul-verbal de control din 22 octombrie 2020, prin care se dovedește neexecutarea integrală a contractului, precum și executarea lucrărilor cu obiecții; - condiționarea debitorului de a executa lucrările de ajustarea prețurilor din 22 noiembrie 2021 și 10 decembrie 2021; - actul de constatare din 11 martie 2022 privind constatarea neexecutării obligațiilor asumate în implementarea proiectului ”Reabilitarea infrastructurii de transport pe traseul L392 Ungheni-Cetireni-Alexeevca”, prin care s-a stabilit valoarea pretenției față de partea culpabilă; - scrisoarea din 28 martie 202, prin care s-a adus la cunoștința debitorului datoria în valoare de 3 265 442, 52 lei.

A menționat că în perioada de observație, administratorul provizoriu urma să verifice

evidența contabilă pentru anul 2021 pentru identificarea creanțelor, inclusiv celor neajunse la scadență, condiționate și privind prestațiile periodice. Respectiv, urma să inclusă în tabel Agenția în calitate de potențial creditor cu valoarea creanței de 4 737 409,90 lei.

De asemenea, a indicat că la 26 august 2021, Agenția de Dezvoltare Regională Centru a solicitat administratorului insolvabilității ”ECOTEHLIDER” S.R.L. aplicarea dreptului de opțiune conform art. 89 din Legea insolvabilității, care, la rândul său, i-a informat că asupra poziției urmează să se expună adunarea creditorilor. La solicitarea repetată, administratorul insolvabilității a informat-o că adunarea creditorilor va avea loc la 25 octombrie 2021.

Totodată, a invocat că unele lucrări au fost executare de către unul din asociații ”ECOTEHLIDER” S.R.L., administratorul insolvabilității solicitând la 10 septembrie 2021 efectuarea plăților pentru executarea lucrărilor direct acestuia.

La 21 decembrie 2021, conform procesului-verbal nr. 18/36, grupul de lucru pe achiziții publice a decis rezoluțiunea contractului, instituirea comisiei de recepție a lucrărilor efectiv efectuate și stabilirea penalităților.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 6 iunie 2024 s-a respins cererea Agenției de Dezvoltare Regională Centru privind repunerea în termenul de înaintare a cererii de admitere și validare a creanțelor.

Pentru a dispune astfel, instanța de insolvabilitate, a reținut că nu a fost prezentat nici un motiv, din care pretinsul creditor ar fi fost în imposibilitatea de a depune cerere de validare a creanței în termenul stabilit.

Instanța a subliniat că Agenția de Dezvoltare Regională Centru a cunoscut despre intentarea procesului de insolvabilitate încă la 13 august 2021, iar despre încălcarea dreptului – la 25 decembrie 2021. Respectiv, prin depunerea cererii de repunere la 18 mai 2022, a depășit termenul imperativ de 30 zile prevăzut de art. 116 alin.(4) Cod de procedură civilă.

Totodată, prima instanță a criticat poziția Agenției de Dezvoltare Regională Centru potrivit căreia creanțele invocate sunt creanțe ale masei.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, Agenția de Dezvoltare Regională Centru a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 6 iunie 2025, cu soluționarea problemei prin admiterea cererii în sensul formulat.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, Agenția de Dezvoltare Regională Centru a invocat că instanța a omis să analizeze condițiile excepționale prevăzut de art. 145 alin.(2) din Legea insolvabilității pentru repunerea în termen, fiind eronat aplicată prevederea art. 116 Cod de procedură civilă în detrimentul normei speciale.

Totodată, lipsește analiza reală a naturii creanței înaintate, or aceasta era indispensabilă pentru a aprecia posibilitatea obiectivă de înaintare a cererii de validare, considerând necesitatea analizei prin prisma prevederilor art. 2 și art. 19 alin.(3) din Legea insolvabilității.

Prin referința prezentată, lichidatorul ”ECOTEHLIDER” S.R.L. a solicitat respingerea recursului, reiterând constatările instanței de fond.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părți şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru, constatând că prin recursul înaintat la 20 iunie 2024 se contestă încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 6 iunie 2024, conchide depunerea acestuia în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi respins, iar încheierea instanței de fond menținută, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurentului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Așadar, din lucrările dosarului urmează că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 23 iunie 2021 a fost admisă cererea introductivă depusă de ”ECOTEHLIDER” S.R.L. cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate, s-a constatat insolvabilitatea

debitorului ”ECOTEHLIDER” S.R.L., în calitate de administrator a insolvabilității fiind desemnat Gîndea Anatolie, care a fost obligat să notifice creditorii ”ECOTEHLIDER” S.R.L. despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor până la 9 august 2021 și să prezinte instanței de insolvabilitate, nu mai târziu de 1 septembrie 2021, tabelul definitiv al creanțelor.

Totodată, s-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru 27 septembrie 2021, ora 14:10.

Tot din materialele cauzei urmează că Agenția de Dezvoltare Regională Centru a cunoscut despre hotărârea menționată, la 26 august 2021 solicitând administratorului insolvabilității Gîndea Anatolie, în temeiul art. 89 din Legea insolvabilității, exercitarea dreptului de opțiune în raport cu contractul nr. 18/6 din 17 iulie 2017.

De asemenea, din suportul probatoriu urmează corespondența dintre administratorul insolvabilității Gîndea Anatolie și Agenția de Dezvoltare Regională Centru cu privire la executarea obligațiilor contractuale de către ”ECOTEHLIDER” S.R.L., inclusiv prin intermediul asociatului, riscul de a fi reținută garanția de bună execuție și rezilierea contractului nr. 18/6 din 17 iulie 2017.

La 21 decembrie 2021 a avut loc ședința grupului de lucru pentru achiziții al Agenției de Dezvoltare Regională Centru privind situația creată în legătură cu executarea contractului de antrepriză, în cadrul căreia a fost examinată declarația administratorului insolvabilității Gîndea Anatolie privind rezoluțiunea contractului, recepționată la 10 decembrie 2021.

În urma examinării circumstanțelor invocate, grupul de lucru a constatat caracterul neîntemeiat al argumentului invocat de ”ECOTEHLIDER” S.R.L. drept temei pentru rezoluțiunea contractului, reținând, dimpotrivă, existența unei neexecutări a obligațiilor contractuale din partea antreprenorului. În aceste condiții, s-a decis inițierea procedurii de rezoluțiune a contractului din partea autorității contractante, instituirea comisiei de recepție a lucrărilor efectiv executate, precum și aplicarea penalităților aferente neexecutării obligațiilor contractuale, în baza constatărilor ce urmau a fi efectuate de comisia de recepție.

La 15 februarie 2022 a fost întocmit procesul-verbal de recepție a lucrărilor efectiv executate, iar ulterior, la 28 martie 2022, Agenția de Dezvoltare Regională Centru a notificat administratorul insolvabilității Gîndea Anatolie cu privire la soldul final al creanței față de ”ECOTEHLIDER” S.R.L., stabilit în cuantum de 3 265 442,52 lei.

Ulterior, pretinzând finalizarea procedurii de reziliere a contractului la 4 mai 2022, Agenția de Dezvoltare Regională Centru a expediat, la 13 mai 2022, administratorului insolvabilității Gîndea Anatolie, spre informare, acordurile de reziliere unilaterală înregistrate la Agenția Achiziții Publice, precum și actul din 4 mai 2022 privind calcularea penalităților.

Totodată, la 18 mai 2022, Agenția de Dezvoltare Regională Centru a depus în instanța de insolvabilitate cerere privind repunerea în termen pentru depunerea cererii de validare a creanței în sumă de 4 737 409,90 lei față de patrimoniul debitorului ”ECOTEHLIDER” S.R.L., creanță pretins formată ca urmare a neexecutării, în perioada anilor 2017–2022, a obligațiilor contractuale asumate de debitor în baza contractului nr. 18/6 din 17 iulie 2017, reziliat la 19 aprilie 2022.

Pretinzând încheierea procedurii de reziliere a contractului la 4 mai 2022, Agenția de Dezvoltare Regională Centru a expediat pentru informare la 13 mai 2022 administratorului insolvabilității Gîndea Anatolie acordurile de reziliere unilaterală înregistrate la AAP și actul din 4 mai 2022, iar la 18 mai 2022, invocând lipsa notificării despre dreptul de a depune cerere de validare a creanței, Agenția de Dezvoltare Regională Centru a înaintat instanței de

insolvabilitate cerere de repunere în termen a cererii de validare a creanței în valoare de 4 737 409, 90 lei față de patrimonial debitorului ”ECOTEHLIDER” S.R.L., formată ca urmare a neexecutării, în perioada 2017 – 2022, a obligațiilor contractuale de către debitor, în baza contractului nr. 18/6 din 17 iulie 2017, reziliat la 19 aprilie 2022.

Fiind investită cu examinarea cererii de repunere în termen a cererii de admitere a creanțelor, instanța de insolvabilitate a respins cererea Agenției de Dezvoltare Regională Centru.

Evaluând soluția primei instanțe prin prisma criticilor formulate de recurent, a circumstanțelor de fapt invocate de participanții la proces, a materialelor cauzei și a normelor de drept aplicabile raportului juridic, Colegiul consideră că concluzia instanței de fond privind lipsa temeiurilor de repunere în termen a cererii este una corectă și întemeiată.

Așadar, potrivit art. 89 alin.(1) din Legea insolvabilității, dacă la momentul intentării procedurii de insolvabilitate un contract bilateral nu este executat în totalitate de către debitor sau de către cealaltă parte, administratorul/lichidatorul este în drept să îl execute în locul debitorului ori să ceară celeilalte părţi executarea lui atunci când consideră că executarea este în interesul masei debitoare. Dacă debitorul nu-şi îndeplineşte obligaţiile rezultate din contractul pe care administratorul/lichidatorul intenţionează să-l execute, încălcarea trebuie remediată şi cealaltă parte să fie repusă în situaţia anterioară încălcării.

Conform alin. (2) a articolului indicat, administratorul/lichidatorul poate refuza executarea contractului dacă consideră că este prea oneros sau ar periclita restructurarea cu succes a debitorului. În acest caz, cealaltă parte, în calitate de creditor chirografar, poate înainta o creanţă care rezultă din neexecutare. Dacă cealaltă parte cere administratorului să-şi exercite dreptul de opţiune, acesta trebuie să declare neîntârziat, dar nu mai târziu de 10 zile de la data primirii notificării, dacă va cere sau nu executarea. În cazul în care omite să ceară în termen executarea contractului, administratorul/lichidatorul nu poate ulterior să insiste asupra executării lui.

Totodată, în conformitate cu art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepţionale, dacă instanţa de judecată care examinează procesul de insolvabilitate constată că termenul de înaintare a creanţelor nu este respectat din cauza unor circumstanţe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanţei ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanţa de insolvabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanţelor.

Totodată, art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității stabilește că, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Prin urmare, chestiunea repunerii în termenul de înaintare a cererii de admitere a creanței, urmează a fi soluționată prin prisma prevederilor Legii insolvabilității în coroborare cu cele ale Codului de procedură civilă.

Potrivit art. 116 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanţă. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.)”, iar conform alin.(4) aceluiași articol, repunerea în termen nu poate fi dispusă decît în cazul în care partea şi-a exercitat dreptul la acţiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depăşirea termenului de procedură.

Colegiul reține că, deși cererea de repunere în termen a fost formulată în cadrul procesului de insolvabilitate, examinarea acesteia nu se realizează exclusiv prin prisma prevederilor art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, ci și cu aplicarea normelor generale prevăzute de art. 116 Cod de procedură civilă.

Or, potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate atât cu prevederile prezentei legi, cât și cu cele ale Codului de procedură civilă, normele procesual-civile fiind aplicabile subsidiar în măsura în care legea specială nu reglementează distinct anumite aspecte procedurale.

În acest sens, art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității stabilește cazurile excepționale în care creditorul poate solicita repunerea în termenul de depunere a cererii de admitere a creanței, însă nu reglementează condițiile procedurale generale privind exercitarea acestui drept, inclusiv termenul în care poate fi formulată cererea de repunere în termen după încetarea împrejurărilor invocate drept justificare.

Respectiv, dispozițiile art. 116 Cod de procedură civilă sunt aplicabile în mod subsidiar, inclusiv sub aspectul obligației solicitantului de a demonstra momentul concret în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justificau depășirea termenului procedural.

Prin urmare, chiar și în ipoteza existenței unor circumstanțe excepționale în sensul art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, creditorul este obligat să demonstreze nu doar existența acestor împrejurări, ci și momentul concret al încetării lor, întrucât anume din acel moment începe să curgă termenul imperativ prevăzut de art. 116 alin. (4) Cod de procedură civilă pentru formularea cererii de repunere în termen.

În aceste condiții, Colegiul apreciază ca neîntemeiat argumentul recurentului potrivit căruia instanța de insolvabilitate ar fi aplicat eronat prevederile art. 116 Cod de procedură civilă în detrimentul normei speciale prevăzute de art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității. Or, prima instanță a examinat în mod corect cererea de repunere în termen prin prisma ambelor norme juridice, reținând atât necesitatea existenței unor circumstanțe excepționale în sensul legii speciale, cât și obligația solicitantului de a demonstra momentul în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea împrejurărilor invocate drept justificare a depășirii termenului procedural, condiție expres prevăzută de art. 116 alin. (4) Cod de procedură civilă și aplicabilă în mod subsidiar procesului de insolvabilitate.

În continuare, Colegiul reține că recurenta Agenția de Dezvoltare Regională Centru justifică omiterea termenului de depunere a cererii prin pretinsa nerespectare a procedurii de notificare a intentării procesului de insolvabilitate.

Totuși, materialele cauzei demonstrează că recurenta cunoștea despre existența procedurii de insolvabilitate încă din luna august 2021, participând activ la raporturile juridice generate de aceasta, inclusiv prin solicitarea adresată administratorului insolvabilității privind exercitarea dreptului de opțiune prevăzut de art. 89 din Legea insolvabilității, precum și prin corespondența ulterioară referitoare la executarea obligațiilor contractuale, riscul rezoluțiunii contractului și aplicarea penalităților aferente contractului nr. 18/6 din 17 iulie 2017.

În aceste circumstanțe, Colegiul apreciază că recurenta nu poate invoca, în mod întemeiat, nerespectarea formală a procedurii de notificare a intentării procesului de insolvabilitate, atât timp cât avea cunoștință efectivă despre existența procedurii și participa activ la raporturile juridice generate de aceasta.

De altfel, însăși solicitarea adresată administratorului insolvabilității privind exercitarea dreptului de opțiune prevăzut de art. 89 din Legea insolvabilității demonstrează că Agenția de

Dezvoltare Regională Centru înțelegea că executarea ulterioară a contractului era supusă regulilor speciale ale procedurii de insolvabilitate și depindea de poziția administratorului insolvabilității.

Or, potrivit art. 89 alin. (2) din Legea insolvabilității, în cazul refuzului executării contractului, cealaltă parte poate înainta creanța rezultată din neexecutare, ceea ce presupunea obligația recurentei de a-și valorifica eventualele pretenții în cadrul procedurii colective, cu respectarea termenelor și rigorilor procedurale aplicabile.

Prin urmare, din momentul în care Agenția de Dezvoltare Regională Centru a cunoscut poziția administratorului insolvabilității privind executarea ori rezoluțiunea contractului și a continuat corespondența referitoare la consecințele patrimoniale ale neexecutării obligațiilor contractuale, aceasta dispunea de toate elementele necesare pentru a aprecia existența unor eventuale creanțe împotriva debitorului și pentru a le valorifica în cadrul procesului de insolvabilitate.

Astfel, Colegiul reține că prima instanță a constatat în mod corect că cel târziu la 25 decembrie 2021 Agenția de Dezvoltare Regională Centru cunoștea în mod efectiv despre încetarea împrejurărilor pe care le invocă drept justificare pentru omiterea termenului procedural.

Or, la acel moment recurenta nu doar avea cunoștință despre existența procesului de insolvabilitate, ci și despre poziția administratorului insolvabilității referitoare la executarea contractului, despre riscul rezoluțiunii acestuia și despre posibilitatea formulării unor pretenții patrimoniale rezultate din neexecutarea obligațiilor contractuale.

Respectiv, anume din acel moment Agenția de Dezvoltare Regională Centru avea posibilitatea efectivă de a-și exercita drepturile procesuale și de a depune cererea de validare a creanței, inclusiv cu caracter estimativ sau litigios, fără a fi necesară așteptarea finalizării procedurilor interne privind recepția lucrărilor executate ori determinarea exactă a cuantumului penalităților.

Cu toate acestea, cererea de repunere în termen a fost depusă abia la 18 mai 2022, respectiv după expirarea termenului imperativ de 30 de zile prevăzut de art. 116 alin. (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, Colegiul civil, în acord cu poziția primei instanțe, conchide că recurenta nu a demonstrat existența unor impedimente obiective și excepționale care să fi făcut imposibilă exercitarea drepturilor sale procesuale în termenul stabilit de lege.

Nu poate fi reținut argumentul recurentei potrivit căruia instanța ar fi omis analiza circumstanțelor excepționale prevăzute de art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, or, din considerentele încheierii recurate rezultă că prima instanță a analizat expres împrejurările invocate de Agenția de Dezvoltare Regională Centru în susținerea cererii de repunere în termen, inclusiv pretinsa nerespectare a procedurii de notificare a intentării procesului de insolvabilitate și momentul în care recurenta a cunoscut despre existența procedurii și despre posibilitatea valorificării eventualelor pretenții împotriva debitorului. Totodată, instanța a apreciat aceste circumstanțe în coroborare cu conduita procesuală a recurentei, reținând că aceasta participa activ la raporturile juridice generate de procedura de insolvabilitate, inclusiv prin solicitarea exercitării dreptului de opțiune prevăzut de art. 89 din Legea insolvabilității și prin corespondența ulterioară referitoare la executarea și rezoluțiunea contractului, concluzionând că nu au fost demonstrate impedimente obiective și excepționale care să fi făcut imposibilă exercitarea în termen a drepturilor procesuale.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentei referitor la pretinsa lipsă a analizei naturii

creanței. Or, potrivit art. 140 alin. (1) și alin. (3) din Legea insolvabilității, creditorul este obligat să înainteze cererea de admitere a creanței indiferent de tipul acesteia și chiar dacă creanța nu este stabilită printr-un titlu, legea admițând expres posibilitatea valorificării creanțelor litigioase, condiționate sau neajunse la scadență în cadrul procedurii de insolvabilitate.

În același sens, art. 140 alin. (5) din Legea insolvabilității prevede că creanțele sub condiție existente la data deschiderii procedurii sunt îndreptățite să participe la distribuiri în condițiile legii, ceea ce demonstrează că lipsa determinării definitive a cuantumului creanței ori existența unor raporturi juridice aflate încă în curs de clarificare nu exonerează creditorul de obligația depunerii în termen a cererii de admitere a creanței.

Respectiv, chiar presupunând că întinderea exactă a creanței urma să fie determinată ulterior prin recepția lucrărilor executate, calcularea penalităților sau formalizarea rezoluțiunii contractului, această împrejurare nu împiedica recurenta să depună în termen o cerere de validare a creanței, cu posibilitatea precizării ulterioare a cuantumului acesteia.

Mai mult, potrivit art. 89 alin. (2) din Legea insolvabilității, în cazul refuzului executării contractului bilateral, cealaltă parte poate înainta creanța rezultată din neexecutare în cadrul procedurii de insolvabilitate, ceea ce confirmă că eventualele pretenții ale recurentei urmau să fie valorificate anume prin mecanismele procedurii colective și cu respectarea termenelor prevăzute de lege.

Prin urmare, însăși reglementarea specială invocată de recurentă demonstrează că eventualele pretenții rezultate din neexecutarea contractului urmau a fi valorificate prin mecanismele procedurii colective, iar nu în afara termenelor și rigorilor impuse de aceasta.

De asemenea, nici prevederile art. 19 alin. (3) din Legea insolvabilității nu susțin poziția recurentei, or norma respectivă stabilește doar că creditorul care depune cererea de admitere a creanței nu este obligat să probeze notificarea prealabilă, fără a institui vreo derogare de la obligația respectării termenelor procedurale prevăzute de lege pentru valorificarea creanțelor în cadrul procesului de insolvabilitate.

Astfel, contrar susținerilor recurentei, natura creanței invocate nu împiedica exercitarea în termen a drepturilor procesuale și nici nu constituia o circumstanță obiectivă aptă să justifice repunerea în termenul de depunere a cererii de admitere a creanței.

Or, caracterul creanței se determină prin raportare la izvorul juridic al obligației, iar nu la momentul determinării exacte a cuantumului acesteia. În speță, pretențiile recurentei derivă din raporturi contractuale născute anterior intentării procedurii de insolvabilitate, astfel încât împrejurarea că anumite consecințe patrimoniale ori calcule finale au fost stabilite ulterior nu este aptă să transforme creanța într-o creanță a masei debitoare.

În consecință, Colegiul concluzionează că prima instanță a apreciat corect circumstanțele cauzei și a aplicat corespunzător normele de drept material și procesual incidente, iar argumentele invocate în recurs nu sunt de natură să conducă la casarea încheierii recurate.

Faţă de cele ce preced şi având în vedere faptul că, instanţa de insolvabilitate a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei, a aplicat corect normele de drept material şi procedural, pronunţând o încheiere legală şi întemeiată, iar temeiurile invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 6 iunie 2024.

Din aceste raționamente, conform art. 423-427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Agenția de Dezvoltare Regională Centru.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 6 iunie 2024, emisă în cauza de insolvabilitate intentată față de ”ECOTEHLIDER” S.R.L., prin care s-a respins cererea Agenției de Dezvoltare Regională Centru privind repunerea în termenul de înaintare a cererii de admitere și validare a creanțelor.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei